

Táborák pro dva

Václav Neckář

Když nad mým stanem hvězda vychází,
zapálit táborák je čas,
a potom mou kytaru provází
stříbrné řeky věrný hlas.

Větvička praskne někde v houštinách
ucítím náhle známou dlaň.
To tvoje ruka sklouzla po strunách,
neboj se, to byla jen laň.

Poprosím táborák, aby víc plál,
aby ses nebála, aby nás hřál,
aby nás chránil, až v nočních tmách
po špičkách přiblíží se strach.

Táborák vzplane, tebe ozáří
a náhle já dostávám strach
zda se mi píseň dohrát podaří,
sklouzne li ruka po struná-ách, je!

Táborák vzplane, tebe ozáří
a náhle já dostávám strach
zda se mi píseň dohrát podaří,
sklouzne li ruka po strunách,
sklouzne li ruka po strunách, ou-o-o-ou...